

Нащадки продовжують рід

На схилі земного буття часто подумки оглядаєшся на пройдений життєвий шлях, згадуючи найбільш яскраві випадки з прожитого і пережитого. Неодмінно виринають у пам'яті перший похід у перший клас, потім вступ у технікум, перше робоче місце, ну і, звичайно, одруження, перша дитина...

Я одружився у 1961 році, коли мені виповнилося двадцять. А нині минуло уже майже 57 років з того часу, коли ми з дружиною побралися. Нам дарував Господь двох дочок і двох синів, які в свою чергу народили вісім онуків і три внучки. Нас щиро радують два правнуки і дві правнучки.

Приємно, що в новорічні та різдвяні свята до нас приїздили майже всі онуки і правнуки. Ми провели з ними незабутній час, витішилися радістю і гордістю за свою родину.

Вже минуло 40 років, як я збудував власний дім у Березному. Тоді посаджений мною сад уже постарів, минуло літа в ньому буря зламала три яблуні і всохло дві груші. Поруч, через канал, дещо пізніше, де я освоїв смітник, було посаджено ще шістнадцять яблунь різних строків дозрівання, три волоських горіхи, більше десятка вишень та трохи суниці і малини.

Нині живу разом з молодшим сином Олегом, невісткою Тетяною та онуками Ігорем і Олександром. Олег має невеличкий власний бізнес з обслуговування особистих селянських господарств, невістка працює в ювелірному кіоску. Внук Ігор навчається в Національному університеті водного господарства і природокористування, а Олександр – учень другого класу Березнівської ЗОШ №2. Наша старша дочка Світлана, 1962 року народження, закінчила Національний університет водного господарства і природокористування за спеціальністю «Землепорядник». До речі, цей навчальний заклад закінчили обидва зяті й

онука. Дочка тривалий час працювала інженером виробничого відділу Березнівської ПМК-172, а у зв'язку з припиненням робіт по меліорації і цивільному будівництву, останні роки трудилася інженером в Березнівському БТІ, звідки пішла на пенсію за віком. Вона народила і виховала двох синів – Андрія й Олександра. Старший Андрій закінчив Західноукраїнський коледж «Полісся», проживає в м. Рівне у квартирі покійного діда, яку успадкував його батько. Працює майстром з обслуговування і ремонту мобільних телефонів. Менший син Світлани Олександр закінчив Соціалістичний професійний ліцей за спеціальністю «Столяр», ще не одружений, проживає разом із батьками і працює на будівництві опорно-заступальником.

Молодша дочка Ганна названа на честь матері і баби, проживає поруч з нами по вул. Луговій. Їй спільними зусиллями збудували хату. Ганна закінчила Костопільське медичне училище, все життя працювала в Березнівській центральній райлікарні і поліклініці медичною сестрою.

Ганна народила синів Миколу і Максима. Старший з них закінчив Київський політехнічний інститут, проживає у Львові, працює програмістом у великій торговій фірмі, мережа якої розповсюджена по всій Україні. Менший син Максим навчався в Мирогощі на фермера, 6 місяців стажувався в Англії (Абер-

го виробництва». Одружився в 1989, з дружиною Ларисою народили і виховали п'ятеро дітей (два сини і три доньки). Його дружині присвоєно звання «Мати-героїня». Іван у 1993 році заснував фермерське господарство «Круги», співзасновником якого були його дружина Лариса і я. Через рік взяв кре-

ман закінчив Національний університет водного господарства і природокористування за спеціальністю «Землепорядник». Працював механізатором у ФГ «Круги», одружився і виїхав у Гошанський район на батьківщину дружини, де працює оператором на автозаправці.

Менший син Тарас із золотою медаллю закінчив Березнівську гімназію, потім Київський національний політехнічний університет за спеціальністю «Програміст», після отримання диплома проживає і працює в Києві, неодружений. Старша дочка Надія закінчила середню школу і є, як кажуть, правою рукою батька в роботі на фермерській ниві. Середня Марія навчається в 9 класі, а менша Катерина в 3 класі. Всі діти відвідують українську православну церкву разом з батьками, а Іван бере участь в заходах УПЦ Київського патріархату, надаючи за можливості матеріальну підтримку.

Ми з дружиною сьогодні живемо лише для того, щоб підтримувати дітей та онуків порадою, а за потреби й матеріально, коли маємо такі можливості.

Приємно, що онуки і правнуки продовжують наш чесний і працюючий родовід. Нас дуже радує, що більшість нащадків живе близько, в Березному, тому ми і вони маємо можливість відвідувати і допомогти одне одному.

Микола АВАКУМОВ,
пенсіонер.

дин), потім працював механізатором у ФГ «Круги». Одружившись, поїхав у Київ, де працює шеф-кухарем в ресторані японської кухні. Має дві доньки, споруджує власний дім в м. Бориспіль.

Старший син Іван закінчив Національний аграрний університет за спеціальністю «Електрифікація сільськогосподарсько-

дит 30 мільйонів купонів у банку «Україна» і у фонді підтримки фермерських господарств. На ці кошти збудував садибу господарства по вул. Моквинській і купив зерновий комбайн «Вольво-800» та іншу техніку. Син уже 23 роки веде фермерське господарство, що спеціалізується на вирощуванні овочів, сої і ярої пшениці. Його старший син Ро-